

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 27/2022
05.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у поступку за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела према трећим лицима АА, ББ и ВВ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног ГГ – адвоката Милете Митровића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои-По1 бр.16/21 од 28.10.2021. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж-По1-Тои 8/21 од 24.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 05.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ГГ – адвоката Милете Митровића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои-По1 бр.16/21 од 28.10.2021. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж-По1-Тои 8/21 од 24.01.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои-По1 бр.16/21 од 28.10.2021. године у ставу првом изреке усвојен је захтев Тужилаштва за организовани криминал ОИК број 10/19 од 12.06.2020. године за трајно одузимање имовине од трећих лица на које је пренета имовина проистекла из кривичног дела окривљеног ГГ, који је пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење СПК-По1 бр.93/19 од 15.11.2019. године, правноснажном дана 21.02.2020. године, оглашен кривим због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. КЗ у стицају са кривичним делом неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 6. КЗ, те је одређено да се трајно одузима и то трећем лицу АА ½ идеалног дела пословног простора ПУ2 у улици ... број ..., површине 411,93 м2, на катастарској парцели број ... КО Стари град, ЛН број ... КО Стари град, заједно са гаражним местима у дворишту ПМ број 20, 21, 22 и 23 и право својине на гаражним местима у дворишту ПМ број 19, 24 и 25, на катастарској парцели број .. КО Стари град, ЛН број .. КО Стари град, те трећем лицу ББ пословни простор ПУ1 у улици ... број ..., површине 19,10 м2, на катастарској парцели број .. КО Стари град, ЛН број .. КО Стари град и трећем лицу ВВ пословни простор површине 34,11 м2 у Београду, локал број 1 у приземљу објекта у изградњи у

улици ... број .. на катастарској парцели број У ставу другом изреке решења обавезана су трећа лица АА, ББ и ВВ да суду на име трошкова поступка – вештачења солидарно плате износ од 279.184,43 динара, а треће лице ВВ је обавезан и да на име трошкова пуномоћника по службеној дужности плати износ од 17.625,00 динара, а све у року од 60 дана од правноснажности решења под претњом принудног извршења.

Решењем Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж-По1-Тои 8/21 од 24.01.2022. године одбијене су као неосноване жалбе трећих лица АА, ББ и ВВ и жалба њиховог пуномоћника - адвоката Сергеја Ђуретића, а које су изјављене против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои-По1 бр.16/21 од 28.10.2021. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног ГГ – адвокат Милета Митровић, због повреда одредаба члана 16, члана 438. став 2. тачка 2) и члана 440. ЗКП, повреда одредаба члана 3. став 1. тачка 2) и 8) и члана 43. став 3. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, те повреда одредаба чланова 6. и 7. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода и одредбе члана 1. додатног Протокола 1. уз ову Конвенцију, као и повреда одредаба члана 171. став 1. и члана 176. став 2. Породичног закона, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји у целини поднети захтев, те да преиначи првостепено и другостепено решење тако што ће одбити захтев Тужилаштва за организовани криминал у целости у односу на трећа лица АА, ББ и ВВ или да укине наведена решења у односу на сва трећа лица и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно суђење, али пред потпуно измењеним већем, као и да на седницу већа позове браниоца окривљеног и да поступи хитно у складу са одредбом члана 38. став 5. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела и одложи извршење побијаног правноснажног решења.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1.), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче да су приликом доношења побијаних решења о трајном одузимању имовине од трећих лица АА, ББ и ВВ нижестепени судови повредили одредбе члана 3. став 1. тачка 2) и 8) и члана 43. став 3. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП у вези напред означених чланова Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, а због које повреде закона је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, бранилац окривљеног по њему неправилну примену од стране нижестепених судова наведених одредаба Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела суштински образлаже тако што оспорава оцену суда о испуњености у конкретном случају услова за трајно одузимање имовине од трећих лица, односно оспорава оцену и чињенична утврђења нижестепених судова да имовина која је одузета од трећих лица представља имовину окривљеног ГГ проистеклу из кривичног дела чија је вредност у очигледној несразмери са законитим приходима окривљеног и трећих лица и да је окривљени бестеретно пренео ту имовину на трећа лица у намери да осујети њено одузимање, дајући при томе сопствену оцену изведених доказа из којих по тврдњи браниоца несумњиво произилази да се не ради о имовини проистеклој из кривичног дела и да су у моменту стицања предметне имовине од стране трећих лица и окривљени ГГ и трећа лица АА, ББ и ВВ имали довољно законитих новчаних средстава за њено стицање, као и да у конкретном случају нема никакве намере прикривања имовине.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог побијања нижестепених решења, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински оспорава чињенична утврђења и оцену нижестепених судова о испуњености у конкретном случају услова за трајно одузимање имовине од трећих лица, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно дручачија од оне дате у побијаним решењима, а што није предвиђено као дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости означава и повреду одредбе члана 16. ЗКП, истицањем да нижестепени судови нису са једнаком пажњом испитали и утврдили како чињенице које терете трећа лица о чијим правима се одлучује, тако и оне чињенице које им иду у корист, већ су тумачењу чињеница приступали из најнеповољнијег угла за трећа лица. Осим тога, бранилац окривљеног указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да је изрека решења противречна сама себи, да су дати разлози противречни изреци, те да у побијаним решењима нису наведени разлози о одлучним чињеницама, а посебно у погледу материјалних могућности окривљеног и чињенице да је предметна имовина стечена значајно пре инкриминисаних радњи окривљеног, а и они разлози који су дати су нејасни, као и да постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима побијаних решења и садржине исправа и записника. Такође, бранилац окривљеног указује и на

повреду одредбе члана 440. ЗКП, истицањем да је суд погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање, обзиром да током поступка није утврдио уделе брачних другова трећих лица АА, ББ и ВВ који су сви били у браку у моменту стицања имовине која им је побијаним одлукама одузета, чиме су по браниоцу на штету супружника трећих лица повређене одредбе члана 171. став 1. и члана 176. став 2. Породичног закона везано за заједничку имовину супружника.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног правноснажна решења побија и због повреда одредаба члана 16, члана 438. став 2. тачка 2) и члана 440. ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости браниоцу и окривљеном, то је Врховни касациони суд и у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси и због повреде одредбе члана 1. додатног Протокола 1. уз Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода, истицањем да је трећим лицима повређено право на мирно уживање своје имовине. Поред тога, бранилац окривљеног указује и на повреду одредбе члана 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, истицањем да је трећим лицима повређено право на правично суђење и право на претпоставку невиности. Осим тога, бранилац окривљеног указује и на повреду одредбе члана 7. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, истицањем да је према трећим лицима повређено начело законитости и забране ретроактивности у примени прописа.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободe окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни касациони суд нашао да у погледу ових повреда захтев за заштиту законитости нема прописан садржај, па је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у овом делу захтев одбацио.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић